

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **E.**, bytom Š., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa - ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/34/2010-11 zo dňa 12.5.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 23d/34/2010-11 zo dňa 12.5.2010 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre zamietol žiadosť navrhovateľky o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov z dôvodu, že navrhovateľka nespĺňala podmienky pre postup súdu podľa § 30 OSP v spojení s § 138 OSP.

V tom istom konaní následným uznesením č. k. 23 Sd/34/2010-13 zo dňa 12.5.2010 súd konanie zastavil z dôvodu existencie procesnej prekážky konania – prebiehajúce iné konanie v tej istej veci (§ 83, § 104 ods. 1 OSP).

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľka domáhala zrušenia zastavujúceho uznesenia, pokračovania v konaní, žiadala o pridelenie advokáta a poukázala na nepriaznivú situáciu, v ktorej sa ona a jej rodina nachádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Z obsahu pripojeného spisu krajského súdu vyplýva, že krajský súd pred vydaním uznesenia skúmal splnenie zákonných podmienok v zmysle § 30 v spojení s §138 OSP pričom zistil, že v danom prípade nie je splnená podmienka potreby ochrany záujmov navrhovateľky. Poukázal na to, že napadnutým rozhodnutím odporcu bola suma starobného dôchodku navrhovateľky upravená v zmysle § 82 zákona č. 461/2003 Z. z., teda v súlade so zákonom a túto navrhovateľka ani nespochybňuje, ale poukazuje len na nepriaznivú sociálnu a finančnú situáciu svojej rodiny. Dodal, že ustanovenie bezplatného advokáta neodôvodňujú ani pomery navrhovateľky.

Na základe uvedeného ako aj skutočnosti, že navrhovateľka ani v odvolaní tvrdenia súdu nespochybnila, len opakovala námietky uvedené v pôvodnom opravnom prostriedku poukazujúce na nepriaznivú sociálnu situáciu, považoval aj odvolací súd záver o nepreukázaní potreby ochrany práv navrhovateľky za dôvodný. Za dôvod pre nevyhovenie žiadosti o ustanovenie advokáta treba totiž považovať aj nesplnenie podmienky, že vo veci nejde o svojvoľné a zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva zo strany účastníka (v súvislosti s predpokladom oslobodenia od súdnych poplatkov, čo je podmienkou ustanovenia advokáta - § 138 OSP) . V predmetnej veci však samotné konanie o preskúmanie napadnutého rozhodnutia odporkyne č. X. z 10.12.2009 bolo z dôvodu prekážky litispencie (prebiehajúce iné súdne konanie v tej istej veci - č. k. 23 Sd/33/2010) zastavené, čo odvolací súd potvrdil (uznesením č. 1So 85/2010 z 12.10.2010). Možno teda konštatovať, že v predmetnom konaní ide o svojvoľné a zrejme bezúspešné uplatňovanie práva, čo znamená nesplnenie predpokladov pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov a v konečnom dôsledku bráni ustanoveniu advokáta súdom, preto odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. októbra 2010

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová